

* ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ *

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ο Προύσης ΔΩΡΟΘΕΟΣ (Πρόεδρος)
† Ο Μ. Πρωτοσύγκελλος ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ
† Ο Αρχιγραμματὴς Ἱ. Συνόδου ἀρχιμ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
Χρ. Παπαϊωάννου — Μ. Βασιλείου — Κ. Ἰωαννίδης

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

† Ἀρχιμανδρίτης ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ Ἀρχιεπιφύλαξ τῶν Πατριαρχείων.
Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ Μέγας χαρτοφύλαξ.

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτῃς ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονολογὸς τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ἕνα τὸ ἔτος κρῆτος μετὰ ἀργ. 5, διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκάλους 3, ἐν τῇ ἔξωτερικῇ φράγ. 25

Περιεχόμενα

Οἱ Ἰησοῦνοί — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Μιλιτιάδου Καραδοκυροῦ τοῦ Οἴκουμ. Πατριάρχου τὰ δικαιὰ καὶ προνόμια — Θάλλτος Ἀντωνιάδου δικηγόρου ὁ περὶ τῆς ἐπιπέρας τῶν κωλυμάτων τοῦ γάμου — Δικαστικὰ ἀγγελίαι

ΟΙ ΙΗΣΟΥΑΝΟΙ

Δημοσιεύσαντες ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 16 καὶ ἡμερ. 20 Ἀπριλίου 1913 φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐλλογίμων καθηγητῶν τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολ. Σχολῆς περὶ τῆς ἐσχάτης ἀναφανείσεως ἐν Ἀγίῳ Ὁρει παρὰ τοῖς Ῥώσοις μοναχοῖς αἰρέσεως, ἣτις θεοποιεῖ τὸ ὄνομα «Ἰησοῦς», δημοσιεύομεν καὶ τὰ σταλέντα εἰς Ἅγιον Ὁρος παραινενικά γράμματα τῆς Ἱ. Συνόδου. Πεποιθήμεν δὲ, ὅτι οἱ τῇ αἰρέσει περιπεσόντες Ῥῶσοι μοναχοὶ νηφαλιώτερον σταθμίζοντες τὰ πράγματα καὶ κατανοοῦντες τὴν πλάνη των θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ὀρθόδοξον διδασκαλίαν, πρὶν ἀναγκασθῆ ἡ Ἐκκλησία νὰ ἐφαρμόσῃ κατ' αὐτῶν τὰ ὑπὲρ τῶν ἱερῶν Κανόνων ὀριζόμενα μέτρα.

Ἄρ. πρωτ. 8522

Πατριαρχικὸν Σημείωμα κατὰ τῆς ἀρξαμένης ταρτίτειν τοὺς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Ῥώσους μοναχοὺς καινοφωνίας περὶ τοῦ ὀνόματος «Ἰησοῦς» ὡς ὄντος αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

ΙΩΑΚΕΙΜ ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἴκουμενικός πατριάρχης.

Τῷ ὀσιωτάτῳ ἡγουμένῳ τῆς ἐν Ἄθῃ ἱερᾶς Β. Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος κύρ Μισαήλ σὺν τῇ Ἀδελφότητι τῆς Μονῆς καὶ πᾶσι τοῖς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει ἐνοσκουμένοις Ῥώσοις τὸ γένος εὐλαβεστάτοις μοναχοῖς.

Τοῖς ἀνοήτως θεολογοῦσιν αὐτόθι μοναχοῖς καὶ τὴν περὶ τῆς θεότητος τοῦ ὀνόματος «Ἰησοῦς» πεπλανημένην θεωρίαν ἐπινοήσασι καὶ εἰσάγουσι συμβουλευόμεν καὶ ἐντελλόμεθα πατρικῶς ἀμέσως καὶ αὐστηρῶς ἀποστήναι ἀπὸ τῆς ψυχωλέθρου πλάνης καὶ παύσασθαι περὶ αὐτῆς οὐκ οἶδασι συζητεῖν καὶ λογοτριβεῖν, φροντίζοντας πρὸ παντός περὶ τῆς σωτηρίας τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς, τὴν δὲ λύσιν τῶν οἰωνόητινων ἀποριῶν αὐτῶν ζητοῦντας καὶ εὐρίσκοντας ἐν τῇ παρὰ δεδομένῃ διδασκαλίᾳ τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ ἧν καὶ παρ' οὐδενὶ ἔξεστι νευτερίζειν καὶ καινοφωνεῖν. Ἄλλως κατὰ τῶν τὴν ἀνόητον καὶ βλάσφημον διδασκαλίαν διαδιδόντων καὶ τὸν τόπον ταρττόντων ληφθήσονται αὐστηρότατα ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας μέτρα, οἷα ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κανόνων

νων περὶ τῶν ἀσεβούντων κατὰ πειθῶν ὑποδεικνύονται καὶ οἷα ἡ ἡσυχία καὶ ἡ τάξις τοῦ ἱεροῦ ὑμῶν τόπου ἀπαιτεῖ. Ἐπειδὴ δὲ ἀρχὴ καὶ αἰτία τοῦ σκανδάλου ἐστὶ τὸ ἀπροσέκτως καὶ ἀσυστάτως ἐν πολλοῖς συνταγμένον βιβλίον τοῦ μοναχοῦ Ἰλαρίωνος «Ἐπὶ τῶν ὁρέων τοῦ Καυκάσου» κατακρίνοντες καὶ καταδικάζοντες τὰς ἀντιβαινούσας καὶ παρακεκινδυνευμένας ἐν αὐτῷ περὶ τοῦ ὀνόματος «Ἰησοῦς» ἐκφράσεις, ἀπαγορεύομεν τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βιβλίου τούτου πᾶσι τοῖς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, ὡς περιέχοντος πολλὰ τὰ πεπλανημένα καὶ εἰς πλάνην καὶ εἰς αἵρεσιν ἄγοντος. «Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος ὁ καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς, στηρίξαι, σθενώσαι, θεμελιώσαι. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν».

αριθ'. Σεπτεμβρίου β'.

Ὁ Κηπόλεως Ἰωακείμ ἐν Χριστῷ διάπυρος εὐχέτης.

ΓΕΡΜΑΝΟΣ ἐλέφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἴκου. πατριάρχης. Ὁσιώτατοι ἐπίσκοποι καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Κοινοῦ τος τοῦ Ἁγίου Ὄρους. τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπᾶ τὰ τῆς ἡμῶν Μετρούπολιτος, χάρις εἶη τῇ ὑμῶν ὀσιότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ

Ἐκ τῶν ληφθέντων ἐκ τοῦ ἀγωνύμου ὑμῶν τόπου διαφόρων γραμμάτων, καθὼς καὶ ἐκ τῆς ἰδιαίτερας ἐπισήμου ἐκθέσεως τῆς ὀσιότητος ὑμῶν, μετὰ λύπης ἐγένοντο τῇ Ἐκκλησίᾳ γνωστά τὰ κατὰ τὴν ἀπό τινος ἀναφανείσαν καὶ διαδομένην αὐτόθι, μεταξὺ τῶν ῥώσων ἰδίᾳ μοναστῶν, καινοφανῆ καὶ κενόφωνον διδασκαλίαν περὶ τοῦ ὀνόματος «Ἰησοῦς», ὡς ὄντος αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ καὶ ἀχωρίστως καί, οἷον εἶπεῖν, ὑποστατικῶς συνταυτιζομένου μετ' αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκ πλάνης καὶ παρεξηγήσεως ἀμαθείας προελθοῦσα καινοφανὴς καὶ ἀσύστατος αὐτῆ διδαχὴ ἀποτελεῖ βλάσφημον κακοδοξίαν καὶ αἵρεσιν, ὡς συνταυτιζούσα καὶ συγχέουσα τὰ ἀσύγχυτα καὶ τοῦτ' αὐτὸ εἰς τὸν πανθεισμὸν ἄγουσα, ἡ Μετρούπολις ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, τὰ μέγιστα ταραχθέντες ἐκ τῆς ἐμφανίσεως, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ ἐπιμόνου ὁσμῆραι διαδόσεως τῆς δυσσεβοῦς καὶ ψυχοφθόρου ταύτης διδασκαλίας ἐν τῷ εὐαγεῖ τόπῳ ὑμῶν, ἐγνωμὲν θέμα καὶ αὔθις τὸ πρᾶγμα σπουδαίας ποιήσασθαι προσοχῆς καὶ ἐκ νέου, μετὰ τὴν γενομένην ἤδη ὑπὸ τοῦ δειμνίστου προκατόχου ἡμῶν Παναγιωτάτου Πατριάρχου Κυρίου Ἰω-

κείμ, ἀπὸ γνώμης καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατὰ κρισιν, διασκεψασθαι περὶ αὐτοῦ. Καὶ δὴ, πρὸς γνώσιν πληροτέραν τῶν καθ' ἕκαστα τῆς πλάνης ταύτης, ἀναθέντες τὴν μελέτην καὶ ἐξέταση τῆς προελεύσεως καὶ τῆς βάσεως αὐτῆς εἰς τὸν σύλλογον τῶν καθηγητῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Θεολογικῆς ἐν Χάλκῃ Σχολῆς, προέδωκεν, μετὰ τὴν ὑποβολὴν ὑπ' αὐτῶν σχετικῆς ἀναλυτικῆς ἐκθέσεως, ἧς ἀντίγραφον ἐπισυναπτεται ὧδε, εἰς διάσκεψιν συνοδικῶς, καθ' ἣν ὁμοθυμῶς τὴν εἰρημένην καινοφανῆ διδασκαλίαν περὶ τοῦ ὀνόματος «Ἰησοῦς», ὡς ὄντος δῆθεν αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ, οὐσιωδῶς ἐμπεριεχομένου ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, κατεδικάσαμεν καὶ ἀπεκνήρυξάμεν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ὡς βλάσφημον καὶ αἰρετικὴν. Ὅθεν τὴν συνοδικὴν ταύτην τῆς πλάνης καταδικνύοντες καὶ κατακρίνοντες ἀνακοινοῦμενοι διὰ τῆς παρουσίας Πατριαρχικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς τῇ ὀσιότητι ὑμῶν, ἐντελλόμεθα ὅπως τὴν τῆς Ἐκκλησίας ἀπόφασιν ἐξαγγείλατε τοῖς τε ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος καὶ τῇ Ἱερᾷ Βατοπεδινῇ Σκήτῃ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ὡς καὶ πᾶσι τοῖς ὅπως ποτὲ αὐτόθι παραπλανηθεῖσι μοναχοῖς, ἀπαιτήσετε δὲ ἐξ ὀνόματος ἡμῶν καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἵνα οἱ πάντες ἀποπτύοντες ὀλοτελῶς τὴν βλάσφημον πλάνην ἀπέχῃσι τούνηθεν μετὰ προσοχῆς ἀπὸ διδασκῶν ποικίλων καὶ ξένων καὶ ἐμμένωσι πιστῶς εἰς μόνον τὰ παραδεδεγμένα δόγματα καὶ τὴν παραδεδωμένην διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ ἣν καὶ παρ' ἣν οὐδενὶ ἐξεστὶ καινοφωνεῖν. «Εἴ τις γὰρ ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω». Ἐπιδουλοῦντες δὲ ὅτι, ἐὰν καὶ μετὰ τὴν δευτέραν ταύτην ἐκκλησιαστικὴν νοθεσίαν εὐρεθῆ τις ἐμμένων ἐν τῇ κακοδόξῳ γνώμῃ καὶ προαιρέσει αὐτοῦ καὶ ἐξακολουθήσῃ ἐχόμενος τῆς ἀσυστάτου περὶ τοῦ ὀνόματος «Ἰησοῦς», ὡς ὄντος αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, διδασκαλίας, περὶ τῶν τοιούτων, ὡς αἰρετικῶν καὶ στασιαστῶν κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς πειθαρχίας, ληφθήσονται τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων ὀριζόμενα μέτρα καὶ οὐδαμῶς ἀνεκτὸν ἔσται ἵνα παραμείνωσιν οἱ τοιοῦτοι καὶ διὰ τῆς λύμης αὐτῶν διαφθεύρωσι τὸν εὐαγῆ τόπον ὑμῶν, εὐχόμεθα ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς φωτίσῃ πάντας εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ἀρετῆς οὐ ἡ χάρις (αἱμιγ'). Ἀπριλίου ε'.

Ὁ Κηπόλεως Γερμανὸς ἐν Χριστῷ διάπυρος εὐχέτης.